

Posudek oponenta diplomové práce
Renata Kopalová: Integrace zdravotně postižených dětí ve skautingu

Autorka předložila diplomovou práci o rozsahu 79 stran včetně strany úvodní a jedné přílohy – dotazníku o rozsahu 4 stran. Uvedená použitá literatura čítá 15 titulů a dále 21 internetových odkazů.

Práci zabývající se integrací dětí se zdravotním postižením do skautingu (a do oblasti neformálního vzdělávání obecně) lze považovat za velmi přínosnou, protože touto problematikou se kompetentní instituce v České republice dosud zcela komplexně nezabývaly. Pokud ano, jedná se spíše o individuální iniciativy jednotlivých pracovníků s dětmi a mládeží v organizacích různého typu. Práce tohoto zaměření jsou velmi důležitým krokem k aktivnější společenské diskusi nad touto problematikou.

Téma práce bylo zvoleno vhodně, především proto, že autorka má s touto problematikou dostatek zkušeností a díky svému dlouholetému členství ve skautském oddíle měla i dobrý přístup do „terénu“. Použitou literaturu považuji za přiměřenou vzhledem ke zvolenému tématu, v případě diplomové práce by však bylo patřičné použít více literatury odborné, a to včetně literatury zahraniční.

V úvodu práce je dobře popsána historie i současný stav integrace dětí s postižením, vymezení hlavních pojmů, s nimiž autorka v textu dále pracuje a to včetně odkazů na stávající legislativu.

Výzkumné otázky jsou zvoleny vhodně - ambicí této práce je být spíše deskriptivního charakteru. Kapitola Výsledky dotazníku by bylo možné spíše nazvat např. Výsledky dotazníkového šetření. Z metodologického hlediska by bylo vhodnější v grafech, jež tyto výsledky zobrazují uvádět absolutní čísla nikoliv procenta, protože respondentů odpovědělo méně než 100 (75). Podobně je tomu v závěru práce v kapitole Diskuse, kde uváděná procenta mohou působit zavádějícím dojmem. Dále by bylo vhodnější v textu používat termíny „dítě se zdravotním postižením (handicapem)“ a „dítě bez zdravotního postižení (handicapu)“ a nikoliv „zdravé dítě“ a „postižené dítě“, jelikož termín „zdravé dítě“ pak může implikovat pocit, že dítě s postižením je vlastně nemocné.

Zajímavě je zpracována kapitola věnovaná polostrukturovaným rozhovorům, kde autorka srovnává integrační faktory na straně oddílu a na straně rodiny dítěte včetně jejich shrnutí. Přínosem je kapitola Pozorování, dle mého soudu mohla autorka věnovat více prostoru vlastní interpretaci.

V závěrech autorka tvrdí, že integrace ve skautských oddílech v porovnání s jinými organizacemi, které nabízejí neformální vzdělávání, není nízká. Tuto informaci ale zřejmě opírá pouze o závěry z výzkumu věnovanému inkluzi dětí s handicapem, který zmiňuje v kapitole 1.4. Stejně tak tvrzení, že vyšší míra integrace ve skautingu je dána především tím, že skautští vedoucí jsou ovlivněni skautskou výchovou, se nezdá v práci plně doložené.

Otázka č. 1: Jaké faktory považujete při úspěšné integraci dětí do skautingu za stěžejní? Je rozdíl při integraci do jiných volnočasových organizací či vzdělávání formálního?

Otázka č. 2: Jak konkrétně využijete ve Vaší další činnosti zjištění uvedená ve Vaší práci?

Otázka č. 3: Co byste na základě Vašich zjištění doporučila ostatním vedoucím oddílů (různého typu) pro úspěšnou integraci dětí s handicapem?

Otázka č. 4: Dokázala byste na základě Vašich zjištění i zkušeností navrhnout nějaké legislativní nebo systémové úpravy v této oblasti (především týkající se skautského hnutí)?

Práce působí uceleným dojmem a je dobře strukturovaná. Informačně je zcela jistě přínosná. Využívat ji mohou nejen skautští vedoucí, ale i další pracovníci s dětmi a mládeží ve volném čase. Působit může inspirativně pro tyto pracovníky (dobrovolníky), a to v tom smyslu, že integrace má význam a je realizovatelná a dále může zcela jistě posloužit jako důležitý podklad pro tvorbu koncepčních a metodických materiálů v této oblasti.

Práci Renaty Kopalové hodnotím výborně a doporučuji ji k obhajobě.

12. 9. 2010 Mgr. Miroslav Bocan

